

**AZ EURÓPAI UNIÓ
TANÁCSA**

**Brüsszel, 2014. május 14.
(OR. en)**

8457/14

LIMITE

**EF 121
ECOFIN 342**

JOGALKOTÁSI AKTUSOK ÉS EGYÉB ESZKÖZÖK

Tárgy: Megállapodás az Egységes Szanálási Alapba fizetendő hozzájárulásoknak az alapba való átutalásáról és közös felhasználásúvá tételéről

MEGÁLLAPODÁS
AZ EGYSÉGES SZANÁLÁSI ALAPBA FIZETENDŐ
HOZZÁJÁRULÁSOKNAK AZ ALAPBA VALÓ
ÁTUTALÁSÁRÓL ÉS KÖZÖS FELHASZNÁLÁSÚVÁ TÉTELÉRŐL

A SZERZŐDŐ FELEK: a Belga Királyság, a Bolgár Köztársaság, a Cseh Köztársaság, a Dán Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, az Észt Köztársaság, Írország, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, a Horvát Köztársaság, az Olasz Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, Magyarország, a Málta Köztársaság, a Holland Királyság, az Osztrák Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Portugál Köztársaság, Románia, a Szlovén Köztársaság, a Szlovák Köztársaság és a Finn Köztársaság;

ELKÖTELEZETTEN AZIRÁNT, hogy olyan integrált pénzügyi keretrendszert hozzanak létre az Európai Unióban, amelynek alapvető eleme a bankunió;

EMLÉKEZTETVE a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az egységes szanálási mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelettel¹ (a továbbiakban: az SRM rendelet) összhangban létrehozott Egységes Szanálási Alapról (a továbbiakban: az Alap) szóló kormányközi megállapodás megkötésére irányuló tárgyalásokról és a megállapodás megkötéséről szóló, az euroövezethez tartozó tagállamoknak az Európai Unió Tanácsa keretében üléselő képviselői által elfogadott 2013. december 18-i határozatra, valamint az e határozathoz csatolt feladatmeghatározásra;

MIVEL:

¹ Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Bankszanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról.

- (1) Az Európai Unió az utóbbi években több olyan jogi aktust fogadott el, amelyek alapvető fontosságúak a pénzügyi szolgáltatások belső piacának megteremtése, az euroövezet és az Unió egésze pénzügyi stabilitásának garantálása, valamint a gazdasági és monetáris unió elmélyítése szempontjából.
- (2) Az Európai Tanács 2009 júniusában „*az egységes piac valamennyi pénzügyi intézményére alkalmazandó egységes európai szabálykönyv*” létrehozására szólított fel. Az Unió így – az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel¹, valamint a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel² – a harmonizált prudenciális szabályok egy olyan egységes rendszerét hozta létre, amelyet a hitelintézeteknek az egész Unióban tiszteletben kell tartaniuk.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176 ., 2013.6.27., 1. o.).

² Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176 ., 2013.6.27., 338. o.).

- (3) Az Unió létrehozta továbbá az európai felügyeleti hatóságokat, amelyekre számos, a mikroprudenciális felügyelettel kapcsolatos feladatot ruházott. E hatóságok az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet¹ által létrehozott Európai Bankhatóság (EBH), az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet² által létrehozott Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság (EIOPA), valamint az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet³ által létrehozott Európai Értékpapír-piaci Hatóság (ESMA). Emellett – az 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁴ révén – létrejött az Európai Rendszerkockázati Testület is, amely pedig a makroprudenciális felügyelet egyes feladatait végzi.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331 ., 2010.12.15., 12. o.).

² Az Európai Parlament és a Tanács 1094/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331 ., 2010.12.15., 48. o.).

³ Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331 ., 2010.12.15., 84. o.).

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 1092/2010/EU rendelete (2010. november 24.) a pénzügyi rendszer európai uniós makroprudenciális felügyeletéről és az Európai Rendszerkockázati Testület létrehozásáról (HL L 331 ., 2010.12.15., 1. o.).

- (4) Az uniós jogalkotó az 1024/2013/EU tanácsi rendelettel¹ létrehozta az egységes felügyeleti mechanizmust, amely a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal bízta meg az Európai Központi Bankot (EKB), és felügyeleti hatáskörrel ruházta fel az EKB-t – az illetékes nemzeti hatóságokkal együttesen eljárva – az azon tagállamokban letelepedett hitelintézetek vonatkozásában, amelyek pénzneme az euro, és az azon tagállamokban letelepedett hitelintézetek vonatkozásában, amelyek pénzneme nem az euro és amelyek a felügyelet céljából szoros együttműködést létesítettek az EKB-val (a továbbiakban: a részt vevő tagállamok).
- (5) A hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvvel² (a továbbiakban: a BRR irányelv) az Unió harmonizálja a hitelintézetek és bizonyos befektetési vállalkozások szanálására vonatkozó nemzeti törvényeket és rendeleteket, ideértve a nemzeti szanálásfinanszírozási rendszerek létrehozását is.

¹ A Tanács 1024/2013/EU rendelete (2013. október 15.) az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról (HL L 287., 2013.10.29., 63. o.).

² Az Európai Parlament és a Tanács irányelve a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról.

- (6) Az Európai Tanács a 2012. december 13–14-i következtetéseiben megállapította, hogy *„egy olyan rendszerben, melyben a bankfelügyelet feladatát ténylegesen átveszi az egységes felügyeleti mechanizmus, szükség lesz egy olyan közös szanálási mechanizmusra, amelynek megvannak a hatáskörei arra, hogy a megfelelő eszközökkel képes legyen a mechanizmusban részt vevő tagállamokban lévő bankok bármelyikének szanálására”*. Az Európai Tanács a 2012. december 13–14-i ülésén megállapította, hogy: *„Az egységes szanálási mechanizmusnak a pénzügyi szektor hozzájárulásaira kell épülnie, és jól működő védőhálót is magában kell foglalnia, melynek középtávon költségvetési szempontból semlegesnek kell lennie. Ez úgy biztosítható, hogy az állami költségvetésből fizetett támogatást a pénzügyi ágazatra kivetett, utólag fizetendő hozzájárulásokkal ellensúlyozzák.”* Ezzel összefüggésben az Unió elfogadta az SRM rendeletet, amely megteremti a szanálásra vonatkozó döntéshozatal központosított rendszerét, és az Alap létrehozásával biztosítja ehhez a megfelelő finanszírozási eszközöket. Az SRM rendelet a részt vevő tagállamokban lévő szervezetekre alkalmazandó.

- (7) Az SRM rendelet létrehozza az Alapot, és megállapítja az Alap felhasználásának módjait. A BRR irányelv és az SRM rendelet meghatározza az általános kritériumokat az Alap finanszírozásához szükséges, az intézmények által fizetendő előzetes és utólagos hozzájárulások rögzítésére és kiszámítására vonatkozóan, valamint kötelezi a tagállamokat arra, hogy ezeket a hozzájárulásokat nemzeti szinten szedjék be. Azonban továbbra is a részt vevő tagállamok hatásköre, hogy átutalják a területükön fekvő intézményektől a BRR irányelvvel és az SRM rendelettel összhangban beszedett hozzájárulásokat az Alapba. Az a kötelezettség, amelynek értelmében a nemzeti szinten beszedett hozzájárulásokat át kell utalni az Alapba, nem az uniós jogból következik. Ezt a kötelezettséget e Megállapodás állapítja meg, amely meghatározza azokat a feltételeket, amelyek mellett a szerződő felek saját alkotmányos követelményeiknek megfelelően közösen megállapodnak abban, hogy átutalják a nemzeti szinten beszedett hozzájárulásokat az Alapba.
- (8) A részt vevő tagállamoknak a nemzeti szinten beszedett hozzájárulások átutalására vonatkozó hatáskörét úgy kell gyakorolni, hogy eközben tiszteletben tartsák a lojális együttműködésnek az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 4. cikke (3) bekezdésében foglalt elvét, amelynek megfelelően a tagállamok többek között segítik az Uniót feladatainak teljesítésében, és tartózkodnak minden olyan intézkedéstől, amely veszélyeztetheti az Unió célkitűzéseinek megvalósítását. A részt vevő tagállamoknak ezért gondoskodniuk kell arról, hogy a pénzügyi forrásokat egységes módon csatornázzák be az Alapba, így biztosítva annak megfelelő működését.

- (9) A szerződő felek ennek megfelelően megkötötték ezt a Megállapodást, amelyben többek között - egységes kritériumok, módok és feltételek szerint - megállapítják a nemzeti szinten beszédett hozzájárulásoknak az Alapba történő átutalására vonatkozó kötelezettségüket, különösen a nemzeti szinten beszédett hozzájárulásoknak egy átmeneti időszak alatt az egyes szerződő felekhez tartozó részalapokhoz való rendelését, majd a részalapok fokozatosan közös felhasználásúvá tételét oly módon, hogy az átmeneti időszak végére a részalapok megszűnjenek.
- (10) A szerződő felek emlékeztetnek azon céljukra, hogy megőrizték az egyenlő versenyfeltételeket, és minimálisra csökkentsék az adófizetőkre háruló összes szanálási költséget, továbbá az Alapba fizetendő hozzájárulásoknak és ezek adózási szempontból történő kezelésének a meghatározásakor mérlegelni fogják az érintett banki ágazatokra nehezedő összerheket.
- (11) E Megállapodás tartalma az Alappal kapcsolatos azon konkrét elemekre korlátozódik, amelyek továbbra is tagállami hatáskörbe tartoznak. E Megállapodás nem érinti az uniós jog szerint megállapított közös szabályokat és nem módosítja azok hatályát. Célja inkább az, hogy kiegészítse a bankszanálással, mindenekelőtt pedig a pénzügyi szolgáltatások belső piacának megteremtésével – mint az uniós politikák végrehajtásához elválaszthatatlanul kapcsolódó és azt támogató folyamattal – kapcsolatos uniós jogszabályokat.

- (12) A BRR irányelvet végrehajtó – köztük a nemzeti finanszírozási rendszerek létrehozásával kapcsolatos – nemzeti törvényeket és rendeleteket 2015. január 1-jétől kezdődően kell alkalmazni. Az Alap SRM rendelet szerinti létrehozására vonatkozó rendelkezéseket elviekben 2016. január 1-jétől kell majd alkalmazni. Következésképpen a szerződő felek az általuk létrehozandó nemzeti szanálásfinanszírozási rendszer számára elkülönített hozzájárulásokat az SRM rendelet alkalmazásának kezdő időpontjáig szedik be, ezt követően pedig megkezdik az Alap számára elkülönített hozzájárulások beszedését. Annak érdekében, hogy az Alap pénzügyi kapacitását kezdettől fogva megerősítsék, a szerződő felek vállalják, hogy átutalják az Alapba a BRR irányelv alapján az SRM rendelet alkalmazásának kezdő időpontjáig beszedett hozzájárulásokat.

- (13) Előfordulhatnak olyan helyzetek, amelyekben az Alap keretében rendelkezésre álló eszközök nem elegendőek egy adott szanálási intézkedés végrehajtásához, és amelyekben a további szükséges összegek fedezése érdekében beszédendő utólagos hozzájárulások nem férhetők azonnal hozzá. Az Eurogroup és a Tanács 2013. december 18-i nyilatkozata alapján, a folyamatos és elégséges finanszírozásnak az átmeneti időszak alatti biztosítása érdekében az adott szanálási intézkedésben érintett szerződő feleknek nemzeti forrásokból vagy az elfogadott eljárásoknak megfelelően az Európai Stabilitási Mechanizmusból (ESM) kell áthidaló finanszírozást nyújtaniuk, adott esetben a nemzeti részalapok közötti ideiglenes átutalások lehetőségének bevezetése révén. A szerződő feleknek olyan eljárásokkal kell rendelkezniük, amelyek lehetővé teszik, hogy az áthidaló finanszírozásra vonatkozó kérésekre megfelelő időben reagáljanak. Az átmeneti időszak alatt egy közös védőháló kerül kidolgozásra. E védőháló elő fogja segíteni az Alap hitelfelvételét. A visszafizetésért a végső felelősséget a bankszektor viseli majd a részt vevő tagállamokban tett hozzájárulásokból, ideértve az utólagos hozzájárulásokat is. Ezek a szabályok a jogok és kötelezettségek tekintetében egyenlő bánásmódot biztosítanak az egységes felügyeleti mechanizmusban és az Egységes Szanálási Mechanizmusban részt vevő összes szerződő félnek és a későbbiekben csatlakozó szerződő feleknek is, mind az átmeneti időszakban, mind pedig azt követően. Az említett szabályok azonos versenyfeltételeket fognak biztosítani az egységes felügyeleti mechanizmusban és az Egységes Szanálási Mechanizmusban részt nem vevő tagállamok részére.

- (14) Ezt a Megállapodást valamennyi olyan tagállamnak meg kell erősítenie, amelyek pénzneme az euro, valamint azon, az egységes felügyeleti mechanizmusban és az Egységes Szanálási Mechanizmusban részt vevő tagállamoknak is meg kell erősítenie, amelyek pénznem nem az euro.
- (15) Azon tagállamoknak, amelyek pénzneme nem az euro és amelyek nem szerződő felek, a szerződő felekével azonos jogok és kötelezettségek vállalása mellett csatlakozniuk kell ehhez a Megállapodáshoz, amikor hivatalos pénznemként ténylegesen bevezetik az eurót, illetve amikor az EKB-nak az 1024/2013/EU rendelet 7. cikke (2) bekezdésében említett szoros együttműködésről szóló határozata hatályba lép.
- (16) A tagállamok kormányainak képviselői 2014. május 21-én felhatalmazták a szerződő feleket, hogy kérjék fel az Európai Bizottságot és az Egységes Szanálási Testületet (a továbbiakban: a Testület) az e Megállapodásban előírt feladatok ellátására.

- (17) Az SRM rendelet 15. cikke –az eredeti elfogadásának időpontjában – meghatározza a szanálásra irányadó általános elveket, vagyis azt, hogy a veszteségeket elsődlegesen a szanálás alatt álló intézmény részvényesei viselik, majd a szanálás alatt álló intézmény részvényesei után a hitelezők, a követeléseik rangsora szerinti sorrendben. Az SRM rendelet 27. cikke ennek megfelelően megállapít egy olyan hitelezői feltőkésítési eszközt, amely előírja, hogy a részvényesek, valamint a releváns tőkeelemek és az egyéb leírható, vagy átalakítható kötelezettségek birtokosai leírás vagy átalakítás keretében, vagy egyéb módon hozzájárulást nyújtsanak a veszteségek fedezéséhez és a feltőkésítéshez, és e hozzájárulás összege legalább a szanálás alatt álló intézmény szavatolótőkét is magában foglaló teljes – a szanálási intézkedés idején az SRM rendelet 20. cikke szerinti értékeléssel összhangban mért – kötelezettségállománya 8 %-ának megfelelő összeggel legyen egyenlő, és azt is előírja, hogy az Alapból nyújtott hozzájárulás összege ne haladja meg a szanálás alatt álló intézmény szavatolótőkét is magában foglaló teljes – a szanálási intézkedés idején az SRM rendelet 20. cikke szerinti értékeléssel összhangban mért – kötelezettségállományának 5 %-át, kivéve ha már sor került az összes biztosítékkal nem rendelkező és nem elsőbbségi kötelezettség teljes leírására vagy átalakítására, a leírható, vagy átalakítható betétek kivételével. Továbbá, az SRM rendelet 18., 52. és 55. cikke – az eredeti elfogadásának időpontjában – eljárási szabályokat is megállapít a Testület és az uniós intézmények döntéshozatala tekintetében. Az SRM rendelet említett elemei lényegi alapját képezik annak, hogy a szerződő felek magukra nézve kötelezőnek ismerjék el e Megállapodást.

(18) A szerződő felek elismerik, hogy a szerződések jogáról szóló bécsi egyezmény vonatkozó rendelkezéseit és a nemzetközi szokásjogot kell alkalmazni, amennyiben a körülményekben akaratuk ellenére olyan alapvető változás áll be, amely befolyásolja annak lényegi alapját, hogy a szerződő felek a (17) preambulumbekzdésben foglaltak szerint magukra nézve kötelezőnek ismerik el e Megállapodás rendelkezéseit. A szerződő felek tehát a nemzetközi közjognak megfelelően hivatkozhatnak a körülményekben akaratuk ellenére bekövetkezett alapvető változások következményeire. Amennyiben valamely szerződő fél ilyen következményekre hivatkozik, bármely más szerződő fél az Európai Unió Bírósága (a Bíróság) elé terjesztheti az ügyet. A Bíróságnak hatáskört kell biztosítani arra, hogy ellenőrizze, hogy a körülmények jelentősen megváltoztak-e és ennek milyen következményei vannak. A szerződő felek elismerik, hogy amennyiben valamely fél az SRM rendelet bármely elemének hatályon kívül helyezéséből vagy módosításából eredő, a (17) preambulumbekzdésben említett következményekre hivatkozik, amennyiben a hatályon kívül helyezés vagy módosítás e szerződő fél akarata ellenére történik, és valószínűsíthetően érinti azt a lényegi alapot, amely szerint a szerződő fél magára nézve kötelezőnek ismeri el e Megállapodás rendelkezéseit, akkor a Megállapodás alkalmazásával kapcsolatos vita az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 273. cikkének a hatálya alá tartozik, és így az ügyet az említett rendelkezés értelmében a Bíróság elé lehet terjeszteni. Bármely szerződő fél az EUMSZ 278. cikkével és a Bíróság eljárási szabályzatának¹ 160–162. cikkével összhangban ideiglenes intézkedések elrendelésére is felkérheti a Bíróságot. A Bíróságnak a vitáról, valamint az ideiglenes intézkedések elrendeléséről szóló határozatában figyelembe kell vennie a szerződő feleknek az EUSZ és az EUMSZ értelmében fennálló kötelezettségeit, köztük az Egységes Szanálási Mechanizmussal és annak integritásával kapcsolatosakat is.

¹ Az Európai Közösségek Bíróságának 2012. szeptember 25-i eljárási szabályzata (HL L 265., 2012.9.29., 1. o.), ideértve annak későbbi módosításait.

- (19) Az EUSZ-ben és az EUMSZ-ben - nevezetesen az EUMSZ 258., 259., 260., 263., 265. és 266. cikkében - foglalt jogorvoslati lehetőségekkel összhangban a Bíróság hatáskörébe tartozik annak megállapítása, hogy az uniós intézmények, a Testület és a nemzeti szanálási hatóságok az uniós joggal összeegyeztethető módon alkalmazzák-e a hitelezői feltőkésítési eszközt.
- (20) Az ezen Megállapodásban mint nemzetközi közjogi eszközben meghatározott jogokra és kötelezettségekre a kölcsönösség elve alkalmazandó. Ennek megfelelően a szerződő felek azt feltételezve ismerik el magukra nézve kötelezőnek e Megállapodás rendelkezéseit, hogy a szerződő felek mindegyike ugyanúgy él az őt megillető jogokkal, illetve ugyanúgy teljesíti a kötelezettségeit. Következésképpen, amennyiben valamely szerződő fél megszegi a hozzájárulásoknak az Alapba történő átutalására vonatkozó kötelezettségét, ez a tény a területén engedélyezett szervezeteknek az Alaphoz való hozzáféréstől való kizárását kell hogy maga után vonja. A Testületnek és a Bíróságnak hatáskört kell biztosítani annak eldöntésére és megállapítására, hogy a szerződő felek megszegették-e a hozzájárulásoknak az e Megállapodásban lefektetett eljárásokkal összhangban történő átutalására vonatkozó kötelezettségeiket. A szerződő felek elismerik, hogy a hozzájárulások átutalására vonatkozó kötelezettség megszegése esetén az egyetlen jogi következmény a kötelezettségszegést elkövető szerződő félnek az Alapból folyósított finanszírozásból való kizárása, és hogy ez nem érintheti a Megállapodás többi szerződő felét terhelő kötelezettségeket.

- (21) E Megállapodás egy olyan mechanizmust alakít ki, amelyben a részt vevő tagállamok együttesen kötelezettséget vállalnak annak a kamatokkal megnövelt összegnek a haladéktalan visszatérítésére, amelyet az egységes felügyeleti mechanizmusban és az Egységes Szanálási Mechanizmusban részt nem vevő egyes tagállamok saját forrásként fizettek be, és amely az Unió általános költségvetésének az SRM rendelet alapján meglévő hatáskörök uniós intézmények általi gyakorlása vonatkozásában felmerült szerződésen kívüli felelősség és az ahhoz kapcsolódó költségek céljára való igénybevételenek felel meg. E szabályok szerint a részt vevő tagállamok mindegyike különálló és egyéni, nem pedig egyetemleges felelősséggel tartozna, következésképpen a részt vevő tagállamok mindegyikének kizárólag az őt terhelő visszafizetési kötelezettségért kell felelnie, amint azt ez a Megállapodás meghatározza.
- (22) A szerződő felek között felmerülő, e Megállapodás értelmezésével és alkalmazásával – többek között a Megállapodásban foglalt kötelezettségek teljesítésével – kapcsolatos jogvitákat az EUMSZ 273. cikkével összhangban a Bíróság hatáskörébe kell utalni. Azon, az e Megállapodásban részt nem vevő tagállamok részére, amelyek pénzneme nem az euro, lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a Bíróság elé terjesszék az e Megállapodásban foglalt, a szerződésen kívüli felelősség miatti kártérítésekről és az ahhoz kapcsolódó költségekről szóló rendelkezések értelmezésére és végrehajtására vonatkozó jogvitákat.

- (23) Amennyiben valamely szerződő fél e Megállapodás alkalmazásának kezdő időpontját követően válik az egységes felügyeleti mechanizmus és az Egységes Szanálási Mechanizmus résztvevőjévé, hozzájárulásainak átutalása során tiszteletben kell tartani az egyenlő bánásmód elvét, az egységes felügyeleti mechanizmusban és az Egységes Szanálási Mechanizmusban a Megállapodás alkalmazásának kezdő időpontjában részt vevő összes szerződő féllel szemben. Az egységes felügyeleti mechanizmusban és az Egységes Szanálási Mechanizmusban e Megállapodás alkalmazásának kezdő időpontjában részt vevő szerződő felek nem viselhetik azon szanálások terheit, amelyekhez a később csatlakozott felek nemzeti szanálásfinanszírozási rendszerének kellett volna hozzájárulnia. Hasonlóképpen, ez utóbbiak nem viselhetik olyan szanálások költségeit, amelyek szükségessége azelőtt merült fel, hogy részt vevő tagállamokká váltak volna, amelyekért az Alap kötelezettséget vállal.
- (24) Amennyiben az 1024/2013/EU rendelet 7. cikkével összhangban megszűnik valamely olyan szerződő félnek az EKB-val folytatott szoros együttműködése, amelynek pénzneme nem az euro, az érintett szerződő fél által befizetett összes hozzájárulás méltányos elosztásáról az érintett szerződő fél és az Alap érdekeit egyaránt figyelembe véve kell határozni. Ennek megfelelően az SRM rendelet 4. cikkének (3) bekezdése meghatározza, hogy amennyiben valamely tagállamnak megszűnik az EKB-val folytatott szoros együttműködése, a Testületnek milyen módon, és milyen kritériumok és eljárás szerint kell megállapodnia az érintett tagállammal az e tagállam által átutalt hozzájárulások visszatérítéséről.

- (25) A szerződő felek célja, hogy – az Európai Unió alapját képező szerződések eljárásainak és előírásainak maradéktalan tiszteletben tartása mellett – e Megállapodás érdemi rendelkezéseit az EUSZ-szel és az EUMSZ-szel összhangban minél előbb beillesszék az Unió jogi keretébe,

MEGÁLLAPODTAK A KÖVETKEZŐ RENDELKEZÉSEKBEN:

I. CÍM

CÉL ÉS HATÁLY

1. CIKK

- (1) Ezzel a Megállapodással a szerződő felek kötelezettséget vállalnak az alábbiakra:
- a) a nemzeti szinten, a BRR irányelvnek és az SRM rendeletnek megfelelően beszédett hozzájárulásokat átutalják az említett rendelettel létrehozott Egységes Szanálási Alapba (a továbbiakban: az Alap); és

b) abban az átmeneti időszakban, amely e Megállapodás alkalmazásának az e Megállapodás 12. cikkének (2) bekezdése szerint meghatározott kezdő időpontjától az Alapnak az SRM rendelet 68. cikkében meghatározott célszintje eléréséig, de legfeljebb e Megállapodás alkalmazásának kezdő időpontjától számítva 8 évig tart (a továbbiakban: az átmeneti időszak) a nemzeti szinten, az SRM rendeletnek és a BRR irányelvnek megfelelően beszédett hozzájárulásokat az egyes szerződő felekhez tartozó részalapok között osztják el. A részalapokat fokozatosan közös felhasználásúvá kell tenni oly módon, hogy az átmeneti időszak végére a részalapok megszűnjenek, ezáltal támogatva az Alap hatékony műveleteit és működését.

(2) Ezt a Megállapodást azokra a szerződő felekre kell alkalmazni, amelyeknek intézményei az egységes felügyeleti mechanizmus és az Egységes Szanálási Mechanizmus hatálya alá tartoznak az 1024/2013/EU rendelet, illetve az SRM rendelet vonatkozó rendelkezéseivel összhangban (a továbbiakban: az egységes felügyeleti mechanizmusban és az Egységes Szanálási Mechanizmusban részt vevő szerződő felek).

II. CÍM

AZ UNIÓ JOGÁVAL VALÓ ÖSSZHANG ÉS KAPCSOLAT AZ UNIÓS JOGGAL

2. CIKK

(1) Ezt a Megállapodást a szerződő felek az Európai Unió alapját képező szerződésekkel és az Európai Unió jogával, különösen az EUSZ 4. cikkének (3) bekezdésével, valamint az intézmények szanálására vonatkozó uniós jogszabályokkal összhangban alkalmazzák és értelmezik.

(2) Ez a Megállapodás addig a mértékig alkalmazható, ameddig összeegyeztethető marad az Európai Unió alapját képező szerződésekkel és az Unió jogával. E Megállapodás nem sértheti az Unió arra vonatkozó hatáskörét, hogy a belső piac területére vonatkozó intézkedéseket hozzon.

(3) E Megállapodás céljára az SRM rendelet 3. cikkében szereplő, vonatkozó fogalommeghatározásokat kell alkalmazni.

III. CÍM

A HOZZÁJÁRULÁSOK ÁTUTALÁSA ÉS A RÉSZALAPOK

3. CIKK

A hozzájárulások átutalása

- (1) A szerződő felek együttesen kötelezettséget vállalnak arra, hogy visszavonhatatlanul átutalják az Alapba azokat a hozzájárulásokat, amelyeket a területükön engedélyezett intézményektől szednek be az SRM rendelet 69. és 70. cikke alapján, azokkal a kritériumokkal összhangban, amelyeket az említett cikkek, valamint az azokban említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és végrehajtási jogi aktusok állapítanak meg. A hozzájárulásokat az e Megállapodás 4–10. cikkében meghatározott feltételekkel összhangban kell átutalni.
- (2) A szerződő felek az egyes évekre vonatkozó előzetes hozzájárulásokat legkésőbb az adott év június 30-ig átutalják. Az előzetes hozzájárulásokat első ízben legkésőbb 2016. június 30-ig kell átutalni az Alapba, illetve ha a Megállapodás addig nem lépett hatályba, akkor legkésőbb a Megállapodás hatálybalépését követő hat hónapon belül.
- (3) A szerződő felek által a BRR irányelv 103. és 104. cikkével összhangban az e Megállapodás alkalmazásának kezdő időpontja előtt beszedett hozzájárulásokat legkésőbb 2016. január 31-ig át kell utalni az Alapba, vagy ha a Megállapodás addig nem lépett hatályba, akkor legkésőbb a Megállapodás hatálybalépését követő egy hónapon belül.

(4) A valamely szerződő fél által a területén végrehajtott szanálás céljából, a saját szanálásfinanszírozási rendszere keretében, e Megállapodás alkalmazásának kezdő időpontja előtt kifizetett összegeket le kell vonni azon hozzájárulásokból, amelyeket e szerződő félnek a (3) bekezdés értelmében át kell utálnia az Alapba. Ilyen esetben a szóban forgó szerződő fél továbbra is köteles átutalni az Alapba azt az összeget, amely a szanálásfinanszírozási rendszere célszintjének eléréséhez a BRR irányelv 102. cikkével összhangban és az ott előírt határidőn belül szükséges lett volna.

(5) Az utólagos hozzájárulásokat a szerződő felek a beszédést követően azonnal átutalják.

4. CIKK

Részalapok

(1) Az átmeneti időszak alatt a nemzeti szinten beszédett hozzájárulásokat úgy kell átutalni az Alapba, hogy azok az egyes szerződő felekhez tartozó részalapokhoz legyenek hozzárendelve.

(2) Az egyes szerződő felek részalapjainak mérete egyenlő azoknak a hozzájárulásoknak a teljes összegével, amelyeket az adott szerződő fél területén engedélyezett intézmények az SRM rendelet 68. és 69. cikke értelmében, valamint az SRM rendeletben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és végrehajtási jogi aktusok értelmében kötelesek befizetni.

(3) A Testület e Megállapodás hatálybalépésekor – kizárólag tájékoztató jelleggel – jegyzéket készít az egyes szerződő felek részalapjainak méretéről. E jegyzéket az átmeneti időszakban évente aktualizálni kell.

5. CIKK

A részalapok működése

(1) Ha az SRM rendelet vonatkozó rendelkezéseivel összhangban döntés született az Alap igénybeviteléről, a Testület a következő módon jogosult felhasználni az Alap részalapjait:

- a) Első lépésben az azokhoz a szerződő felekhez tartozó részalapok viselik a költségeket, amelyeknek a területén a szanálás alatt álló intézmény vagy csoport letelepedett vagy azt engedélyezték. Határokon átnyúló csoport szanálása esetén a költségeket fel kell osztani az azokhoz a szerződő felekhez tartozó részalapok között, amelyeknek a területén az anyavállalat és a leányvállalat letelepedett vagy azt engedélyezték, mégpedig annak megfelelően, hogy a szanálás alatt álló csoporthoz tartozó egy-egy vállalkozás által a megfelelő részalapba befizetett hozzájárulás hogyan aránylik a csoporthoz tartozó összes szervezet által a nemzeti részalapokba befizetett hozzájárulások teljes összegéhez.

Amennyiben egy szerződő fél, amelynek a területén az anyavállalat vagy a leányvállalat letelepedett vagy azt engedélyezték, úgy véli, hogy az első albekezdésben említett, a költségek elosztására vonatkozó kritérium alkalmazása nagy aszimmetriát eredményezne a költségek egyes részalapok közötti elosztása és a szanálásban érintett szervezetek kockázati profilja között, kérheti a Testülettől, hogy kiegészítőleg és haladéktalanul a BRR irányelv 107. cikkének (5) bekezdésében előírt kritériumokat is mérlegelje. Amennyiben a Testület nem teljesíti az érintett szerződő fél kérését, akkor az álláspontját nyilvánosan meg kell indokolnia.

Az első albekezdésben említett szerződő felekhez tartozó részalapokban rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket azon költségek összegéig kell felhasználni, amelyeket az első és második albekezdésben meghatározott költségelosztási kritériumoknak megfelelően az egyes nemzeti részalapoknak kell viselniük, az alábbiak szerint:

- az átmeneti időszak első évében az említett részalapokban rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket teljes mértékben igénybe kell venni,
- az átmeneti időszak második és harmadik évében az említett részalapokban rendelkezésre álló pénzügyi eszközök 60 %-át, illetve 40 %-át kell igénybe venni,
- az átmeneti időszak további éveiben évente 6 $\frac{2}{3}$ százalékponttal csökkenteni kell az ezen érintett szerződő felekhez tartozó részalapokban rendelkezésre álló pénzügyi eszközök felhasználhatóságának arányát.

Az érintett szerződő felekhez tartozó részalapokban rendelkezésre álló pénzügyi eszközök felhasználhatóságának említett évenkénti csökkentését a negyedévekre egyenletesen kell elosztani.

- b) Második lépésben – amennyiben az a) pontban említett érintett szerződő felek részalapjaiban rendelkezésre álló pénzügyi eszközök nem elegendőek ahhoz, hogy az Alap az SRM rendelet 75. cikkében említettek szerint ellássa a feladatát – az összes szerződő fél részalapjában rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket igénybe kell venni.

Az összes szerződő fél részalapjában rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket ki kell egészíteni – az e pont harmadik albekezdésében meghatározottal megegyező mértékben – az a) pontban említett, a szanálásban érintett szerződő felekhez tartozó nemzeti részalapokban még rendelkezésre álló pénzügyi eszközökkel.

Határokon átnyúló csoport szanálása esetén a pénzügyi eszközöknek az e pont első és második albekezdése szerinti, az érintett szerződő felek részalapjai közötti elosztásánál az a) pontban megállapított, az e részalapok közötti költségelosztási arány alkalmazandó.

Amennyiben a csoportszintű szanálásban érintett szerződő felek valamelyikében engedélyezett intézménynek vagy intézményeknek nincs szüksége az ezen b) pont szerint rendelkezésre álló pénzügyi eszközök összességére, az ezen b) pont szerint igénybe nem vett, rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket a csoportszintű szanálásban érintett többi szerződő fél területén engedélyezett szervezeteinek szanálására kell felhasználni.

Az átmeneti időszakban a szerződő felek nemzeti részalapjait az alábbiak szerint kell felhasználni:

- az átmeneti időszak első és második évében az említett részalapokban rendelkezésre álló pénzügyi eszközök 40 %-át, illetve 60 %-át kell igénybe venni,
- az átmeneti időszak további éveiben évente $6\frac{2}{3}$ százalékponttal növelni kell az említett részalapokban rendelkezésre álló pénzügyi eszközök felhasználhatóságát.

A szerződő felek nemzeti részalapjaiban rendelkezésre álló pénzügyi eszközök felhasználhatóságának említett évenkénti növelését a negyedévekre egyenletesen kell elosztani.

- c) Harmadik lépésben – amennyiben a b) pontban foglaltak szerint felhasznált pénzügyi eszközök nem elegendőek ahhoz, hogy az Alap az SRM rendelet 75. cikkében foglaltak szerint ellássa a feladatát – az a) pontban említett érintett szerződő felekhez tartozó részalapokban rendelkezésre álló minden fennmaradó pénzügyi eszközt igénybe kell venni.

Határokon átnyúló csoport szanálása esetén azon érintett szerződő felek részalapjait kell igénybe venni, amelyek a területükön engedélyezett szervezetek szanálásához kapcsolódóan nem bocsátottak rendelkezésre elegendő pénzügyi eszközt az a) és b) pont szerint. Az egyes részalapok hozzájárulását az a) pontban megállapított költségelosztási kritériumok szerint kell megállapítani.

- d) Negyedik lépésben, és a Testület e) pontban említett hatáskörének sérelme nélkül – amennyiben a c) pontban említett pénzügyi eszközök nem elegendőek az adott szanálási intézkedés költségeinek fedezéséhez – az a) pontban említett érintett szerződő felek a területükön engedélyezett intézményektől származó, az SRM rendelet 70. cikkében meghatározott kritériumoknak megfelelően beszédett, rendkívüli utólagos hozzájárulásokat utalnak át az Alap részére.

Határokon átnyúló csoport szanálása esetén azoknak az érintett szerződő feleknek kell utólagos hozzájárulást átutalniuk, amelyek a területükön engedélyezett szervezetek szanálásához kapcsolódóan nem bocsátottak rendelkezésre elegendő pénzügyi eszközt az a)–c) pont szerint.

- e) Ha a c) pontban említett pénzügyi eszközök nem elegendőek az adott szanálási intézkedés költségeinek fedezéséhez, és amennyiben a d) pontban említett rendkívüli utólagos hozzájárulások nem férhetők hozzá azonnal – többek között az érintett intézmények stabilitásával összefüggő okokból is –, a Testület gyakorolhatja az Alap számára történő hitelfelvétel vagy más támogatási formák igénybevételére vonatkozó hatáskörét az SRM rendelet 72. és 73. cikkének megfelelően, vagy a részalapok közötti ideiglenes átutalások végzésére vonatkozó hatáskörét ezen Megállapodás 7. cikkének megfelelően.

Amennyiben a Testület úgy dönt, hogy gyakorolja az e pont előző albekezdésében említett hatáskörét, a d) pontban említett érintett szerződő felek a rendkívüli utólagos hozzájárulásokat átutalják az Alapba a hitel vagy egyéb támogatás, illetve a részalapok közötti ideiglenes átutalás visszafizetése céljára.

(2) Az Alapba átutalt összegek befektetéséből származó hozamot az SRM rendelet 74. cikkével összhangban az egyes részalapokban rendelkezésre álló pénzügyi eszközök alapján arányosan kell az egyes részalapokhoz rendelni, kizárva az egyes részalapoknál az SRM rendelet 75. cikkének céljaira rendelkezésre álló követeléseket és visszavonhatatlan fizetési kötelezettségeket. Az Alap által az SRM rendelet 75. cikkével összhangban végzett szanálási intézkedésekhez kapcsolódó befektetésekből származó hozamot az adott szanálási intézkedéshez nyújtott hozzájárulásuk alapján arányosan kell az egyes részalapokhoz rendelni.

(3) Az átmeneti időszak leteltével minden részalapot össze kell vonni, és így a részalapoknak meg kell szűnniük.

6. CIKK

A további előzetes hozzájárulások átutalása és a célszint

(1) A szerződő felek biztosítják, hogy szükség esetén az SRM rendelet 68. cikkének (2) és (3) bekezdésében, valamint (5) bekezdésének a) pontjában megadott határidőn belül előzetes hozzájárulások révén feltöltik az Alapot úgy, hogy a rendelkezésre álló összeg elérje az SRM rendelet 68. cikkének (1) bekezdésében előírt célszintet.

(2) Az átmeneti időszak során feltöltés céljából átutalt hozzájárulásokat a következőképpen kell elosztani a részalapok között:

- a) A szanálásban érintett szerződő felek a saját részalapjuk azon részébe utalják át a hozzájárulásukat, amelyet az 5. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjával összhangban még nem tettek közös felhasználásúvá;
- b) Az összes szerződő fél a saját részalapjának azon részébe utalja át a hozzájárulását, amelyet az 5. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjával összhangban közös felhasználásúvá tettek.

7. CIKK

A részalapok közötti ideiglenes átutalás

(1) Az 5. cikk (1) bekezdésének a)–d) pontjában meghatározott kötelezettségek sérelme nélkül, a szanálásban érintett szerződő felek az átmeneti időszak alatt kérelmezhetik a Testülettől azt, hogy ideiglenesen igénybe vehessék az Alap részalapjaiban rendelkezésre álló pénzügyi eszközöknek azt a részét, amelyet még nem tettek közös felhasználásúvá és a többi szerződő fél részalapjaihoz tartozik. Ilyen esetben az érintett szerződő felek az átmeneti időszak lejártá előtt a saját részalapjaikba utalt összeggel és az igénybevétel idejére fizetendő kamattal egyenlő rendkívüli utólagos hozzájárulást utalnak vissza az Alapba annak érdekében, hogy a többi részalap újra feltöltődjön.

(2) Az egyes részalapokból a fogadó részalapokba ideiglenesen átutalt összegnek arányosnak kell lennie a részalapoknak a 4. cikk (2) bekezdése alapján megállapított méretével, és nem haladhatja meg az egyes részalapokban rendelkezésre álló, még nem közös felhasználású pénzügyi eszközök 50 %-át. Határokon átnyúló csoport szanálása esetén a pénzügyi eszközöknek az e bekezdés szerinti, az érintett szerződő felek részalapjai közötti elosztásánál az 5. cikk (1) bekezdésének a) pontjában megállapított, az e részalapok közötti költségelosztási arány alkalmazandó.

(3) A Testület az SRM rendelet 52. cikkének (1) bekezdésében meghatározottaknak megfelelően a plenáris testület tagjainak egyszerű többségével határoz a pénzügyi eszközöknek a részalapok közötti, az (1) bekezdésben említett ideiglenes átutalására irányuló kérelemről. A Testület az ideiglenes átutalásról szóló határozatában meghatározza a kamatlábat, a visszafizetés határidejét, valamint a pénzügyi eszközöknek a részalapok közötti átutalására vonatkozó egyéb feltételeket.

(4) A Testületnek a pénzügyi eszközök ideiglenes átutalását jóváhagyó, a (3) bekezdésben említett határozata csak akkor léphet hatályba, ha a határozat elfogadásától számított négy naptári napon belül egyetlen olyan szerződő fél sem emel kifogást ellene, amelynek a részalapjából átutalásra került sor.

Az átmeneti időszak alatt a szerződő fél kizárólag akkor élhet a kifogásemelés jogával, ha

- a) a közeljövőben szanálás finanszírozása céljából szüksége lehet a hozzá tartozó nemzeti részalap pénzügyi eszközeire, vagy az ideiglenes átutalás veszélyeztetné a területén folyamatban lévő szanálás végrehajtását;
- b) az ideiglenes átutalás több mint 25%-ot képviselne a nemzeti részalapja azon részéből, amelyet az 5. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontja szerint még nem tettek közös felhasználásúvá; vagy
- c) úgy ítéli meg, hogy azon szerződő fél, amelynek a részalapjába ideiglenes átutalásra került sor, nemzeti forrásokból vagy az elfogadott eljárásoknak megfelelően az ESM-ből származó támogatásból nem nyújt visszafizetési garanciákat.

A kifogást emelő szerződő félnek kellően alá kell támasztania bármely, az a)-c) pontban említett körülmény fennállását.

Amennyiben e bekezdésnek megfelelően kifogást emelnek, a Testület a kifogást emelő szerződő felek részalapjainak pénzügyi eszközeit figyelmen kívül hagyva fogadja el az ideiglenes átutalásról szóló határozatát.

(5) Amennyiben egy olyan szerződő fél intézményének a szanálására kerül sor, amelynek a részalapjából e cikk értelmében pénzügyi eszközöket utaltak át, az érintett szerződő fél kérheti a Testülettől, hogy a részalapjából korábban átutalttal megegyező összeget utaljanak vissza az Alapból a részalapjába. A Testület a kérés alapján haladéktalanul jóváhagyja az átutalást.

Ilyen esetben azon szerződő felek, amelyek korábban ideiglenesen igénybe vehették a pénzügyi eszközöket, a Testület által megállapított feltételeknek megfelelően kötelesek visszautalni az Alapba az első albekezdés alapján az érintett szerződő félnek átutalt összegeket.

(6) A Testület megjelöli azokat az általános kritériumokat, amelyek meghatározzák a pénzügyi eszközök részalapok közötti, e cikkben előírányzott ideiglenes átutalásának a végrehajtására vonatkozó feltételeket.

8. CIKK

Azon szerződő felek, amelyek pénzneme nem az euro

(1) Amennyiben az ezen Megállapodásnak a 12. cikk (2) bekezdése szerinti alkalmazását követően az Európai Unió Tanácsa olyan határozatot fogad el, amelyben megszünteti az olyan szerződő felek EUMSZ 139. cikkének (1) bekezdésében meghatározott eltérését vagy az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, egyes Dániára vonatkozó rendelkezésekről szóló (16.) jegyzőkönyvben (a továbbiakban: az egyes, Dániára vonatkozó rendelkezésekről szóló jegyzőkönyv) említett mentességét, amelyek pénzneme nem az euro, vagy ilyen határozat hiányában valamely olyan szerződő fél, amelynek pénzneme nem az euro, az egységes felügyeleti mechanizmus és az Egységes Szanálási Mechanizmus résztvevőjévé válik, akkor az érintett szerződő fél köteles a saját területén beszédett hozzájárulásokból akkora összeget átutalni az Alapba, amely megfelel a 4. cikk (2) bekezdésével összhangban kiszámított, a teljes célszintnek nemzeti részalapjára vonatkozó részének, azaz akkora összeget, amelyet akkor utalt volna át, ha már e Megállapodásnak a 12. cikk (2) bekezdése szerinti alkalmazásától kezdve résztvevője lett volna az egységes felügyeleti mechanizmusnak és az Egységes Szanálási Mechanizmusnak.

(2) Az (1) bekezdésben említett szerződő fél területén végrehajtott szanálás céljából a saját szanálásfinanszírozási rendszere keretében kifizetett összegeket le kell vonni abból az összegből, amelyet e szerződő félnek az (1) bekezdés értelmében át kell utálnia az Alapba. Ilyen esetben a szóban forgó szerződő fél továbbra is köteles átutalni az Alapba azt az összeget, amely a szanálásfinanszírozási rendszere célszintjének eléréséhez - BRR irányelv 102. cikkével összhangban és az ott előírt határidőn belül - szükséges lett volna.

(3) A Testület – az érintett szerződő féllel megállapodásban – az (1) és a (2) bekezdésben megállapított kritériumok alapján meghatározza az érintett szerződő fél által átutalandó hozzájárulás pontos összegét.

(4) Az Alap nem fedezi azoknak a szanálásoknak a költségeit, amelyeket azon szerződő felek területén hajtottak végre, amelyek pénzneme nem az euro, azon határozat hatálybalépése előtt, amely megszünteti az EUMSZ 139. cikke (1) bekezdésében említett eltérésüket, illetve az egyes, Dániára vonatkozó rendelkezésekről szóló jegyzőkönyvben említett mentességment, vagy a szoros együttműködésről szóló, az 1024/2013/EU rendelet 7. cikkének (2) bekezdésében említett, az EKB által elfogadott határozat hatálybalépése előtt.

Amennyiben az EKB az 1024/2013/EU rendelet 7. cikkének (2) bekezdésének b) pontjában említett átfogó hitelintézeti értékelése alapján úgy ítéli meg, hogy az érintett szerződő felek bármely intézménye csődhelyzetben van vagy valószínűsíthetően csődhelyzetbe kerül, akkor az Alap nem fedezi e hitelintézet szanálásának a szanálási költségeit.

(5) Amennyiben valamely szerződő félnek megszűnik az EKB-val folytatott szoros együttműködése, akkor a szóban forgó szerződő fél számára az SRM rendelet 4. cikke (3) bekezdésének megfelelően vissza kell téríteni az Alapba általa átutalt hozzájárulásokat.

Az EKB-val folytatott szoros együttműködés megszüntetése nem érinti a szerződő felek olyan szanálási intézkedésekből eredő jogait és kötelezettségeit, amelyekre az alatt az időszak alatt került sor, amely során a szóban forgó szerződő felek e Megállapodás hatálya alá tartoztak, és amelyek az alábbiakkal állnak kapcsolatban:

- utólagos hozzájárulások átutalása az 5. cikk (1) bekezdésének d) pontja szerint;
- az Alap újrafeltöltése a 6. cikknek megfelelően; és
- a részalapok közötti ideiglenes átutalás a 7. cikknek megfelelően.

9. CIKK

A szanálás általános elveinek és céljainak tiszteletben tartása

(1) Az Alap kölcsönösségi alapon való felhasználásához és a hozzájárulásoknak az Alapba való átutalásához elengedhetetlen egy, a szanálásra vonatkozó olyan jogi keret fennállása, amelynek szabályai – anélkül, hogy változtatnának azokon – egyenértékűek az SRM rendeletben foglaltakkal és legalább ugyanolyan eredményhez vezetnek az alábbiak szerint:

- a) a szanálási rendszer elfogadására vonatkozó eljárási szabályok az SRM rendelet 18. cikkében meghatározottak szerint;

- b) a Testület döntéshozatali szabályai az SRM rendelet 52. és 55. cikkében meghatározottak szerint;
- c) az SRM rendelet 15. cikkében meghatározottak szerinti, a szanálásra vonatkozó általános elvek, nevezetesen az az elv, amelynek értelmében a szanálás alatt álló intézmény részvényesei viselik elsődlegesen a veszteségeket, valamint az, hogy a szanálás alatt álló intézmény részvényesei után pedig a hitelezők viselik a veszteségeket a követeléseik rangsorának sorrendjében, amely elvek érvényesítését az említett cikk (1) bekezdésének a) és b) pontja követeli meg;
- d) az SRM rendelet 22. cikkének (2) bekezdésében említett szanálási eszközökre vonatkozó szabályok, nevezetesen a hitelezői feltőkésítési eszköz alkalmazásával kapcsolatos, az említett rendelet 27. cikkében és a BRR irányelv 43. és 44. cikkében meghatározott szabályok, a veszteségeknek a részvényesekre és a hitelezőkre terhelésével kapcsolatban megállapított konkrét küszöbértékek, továbbá az Alapból egy adott szanálási intézkedéshez nyújtott hozzájárulás.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett, az SRM rendeletben előírt szanálási szabályokat az SRM rendelet eredeti elfogadásának időpontjában hatályon kívül helyezik, illetve egyéb módon, bármely szerződő fél akarata ellenére módosítják, többek között hitelezői feltőkésítési szabályok elfogadásával oly módon, hogy azok nem lesznek egyenértékűek vagy nem vezetnek legalább ugyanolyan és nem kevésbé szigorú eredményekhez, mint amelyek az SRM rendeletben előírtakból az SRM rendelet eredeti elfogadásának időpontjában következnek, továbbá a szóban forgó szerződő fél a nemzetközi közjog alapján a körülmények jelentős megváltozásához kapcsolódó jogait gyakorolja, bármely más szerződő fél az e Megállapodás 14. cikke alapján felkérheti a Bíróságot, hogy a nemzetközi közjognak megfelelően ellenőrizze, hogy a körülmények jelentősen megváltoztak-e és ennek milyen következményei vannak. Beadványában bármely szerződő fél kérheti a Bíróságot, hogy függessze fel a vita tárgyát képező intézkedés alkalmazását, amely esetben az EUMSZ 278. cikke és a Bíróság eljárási szabályzatának 160–162. cikke alkalmazandó.

(3) Az e cikk (2) bekezdésében említett eljárás nem befolyásolja és nem érinti az EUMSZ 258., 259., 260., 263., 265. és 266. cikkében biztosított jogorvoslati lehetőségeket.

10. CIKK

Megfelelés

(1) A szerződő felek nemzeti jogrendjükön belül megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy meg tudjanak felelni a hozzájárulások együttes átutalására vonatkozó, e Megállapodásból eredő kötelezettségüknek.

(2) A Bíróság részére az e Megállapodás 14. cikkében biztosított hatáskör sérelme nélkül az SRM rendelettel létrehozott Testület saját kezdeményezésére vagy bármely szerződő fél kérésére mérlegelheti, hogy valamely szerződő fél elmulasztott-e eleget tenni a hozzájárulásának az Alapba való átutalására vonatkozó, e Megállapodás szerinti kötelezettségének.

Abban az esetben, ha a Testület azt állapítja meg, hogy a szerződő felek egyike nem tett eleget a hozzájárulás átutalására vonatkozó kötelezettségének, akkor az érintett szerződő fél számára határidőt állapít, amelynek leteltével annak meg kell tennie a jogsértés megszüntetéséhez szükséges intézkedéseket. Abban az esetben, ha az érintett szerződő fél a Testület által meghatározott határidőn belül nem teszi meg a jogsértés megszüntetéséhez szükséges intézkedéseket, akkor az ennek a szerződő félnek a területén engedélyezett intézmények szanálása esetén nem vehető igénybe az 5. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti, a szerződő felek részalapjainak felhasználására vonatkozó lehetőség. Ez a tilalom azonban attól az időponttól kezdve érvényét veszti, hogy a Testület megállapította, hogy az érintett szerződő fél megtette a jogsértés megszüntetéséhez szükséges intézkedéseket.

(3) A Testület az e cikk szerinti határozatait az elnök és az SRM rendelet 43. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett tagok egyszerű többségével hozza meg.

IV. CÍM

ÁLTALÁNOS ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

11. CIKK

Megerősítés, jóváhagyás vagy elfogadás és hatálybalépés

(1) E Megállapodást az aláíró felek a saját alkotmányos követelményeikkel összhangban megerősítik, elfogadják vagy jóváhagyják. A megerősítő, jóváhagyó vagy elfogadási okiratokat az Európai Unió Tanácsának Főtitkárságán (a továbbiakban: a letéteményes) helyezik letétbe. A letéteményes értesíti a többi aláíró felet az egyes letétbe helyezésekről és azok időpontjáról.

(2) E Megállapodás az azt követő második hónap első napján lép hatályba, hogy az egységes felügyeleti mechanizmusban és az Egységes Szanálási Mechanizmusban részt vevő aláíró felek olyan arányban letétbe helyezték a megerősítő, jóváhagyó vagy elfogadási okiratukat, hogy az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az átmeneti rendelkezésekről szóló (36.) jegyzőkönyvben meghatározottak szerint kitegyék az egységes felügyeleti mechanizmusban és az Egységes Szanálási Mechanizmusban részt vevő összes tagállam összesített súlyozott szavazatának legalább 90%-át.

12. CIKK

Alkalmazás

- (1) Ezt a Megállapodást azon szerződő felek között kell alkalmazni, amelyek letétbe helyezték megerősítő, jóváhagyó vagy elfogadási okirataikat, feltéve, hogy az SRM rendelet megelőzően hatályba lépett.
- (2) Az e cikk (1) bekezdésére is figyelemmel, valamint feltéve, hogy e Megállapodás a 11. cikk (2) bekezdésével összhangban hatályba lépett, a Megállapodás 2016. január 1-jétől kezdődően alkalmazandó azokra az egységes felügyeleti mechanizmusban és az Egységes Szanálási Mechanizmusban részt vevő szerződő felekre, amelyek az említett időpontig letétbe helyezték megerősítő, jóváhagyó vagy elfogadási okirataikat. Abban az esetben, ha e Megállapodás 2016. január 1-jéig nem lépett hatályba, akkor a Megállapodást a hatálybalépése időpontjától kezdődően kell alkalmazni azokra az egységes felügyeleti mechanizmusban és az Egységes Szanálási Mechanizmusban részt vevő szerződő felekre, amelyek az említett időpontig letétbe helyezték megerősítő, jóváhagyó vagy elfogadási okirataikat.
- (3) Azon szerződő felek esetében, amelyek részt vesznek az egységes felügyeleti mechanizmusban és az Egységes Szanálási Mechanizmusban, és e Megállapodást az alkalmazása (2) bekezdés szerinti kezdő időpontjáig nem helyezték letétbe megerősítő, jóváhagyó vagy elfogadási okirataikat, e Megállapodást az adott aláíró fél saját megerősítő, jóváhagyó vagy elfogadási okiratának a letétbe helyezését követő hónap első napjától kell azt alkalmazni.

(4) Ez a Megállapodás nem alkalmazandó azokra a szerződő felekre, amelyek letétbe helyezték megerősítő, jóváhagyó vagy elfogadási okirataikat, de a Megállapodás alkalmazásának kezdő időpontjában nem vesznek részt az egységes felügyeleti mechanizmusban és az Egységes Szanálási Mechanizmusban. E szerződő felek mindazonáltal az e Megállapodás alkalmazásának kezdő időpontjától kezdve részes felei a 14. cikk (2) bekezdésében említett külön Megállapodásnak a tekintetben, hogy a 15. cikk értelmezésére és végrehajtására vonatkozó bármely vitás ügyet a Bíróság elé terjeszthetnek.

E Megállapodást az első albekezdésben említett szerződő felekre az EUMSZ 139. cikkének (1) bekezdésében meghatározott, rájuk vonatkozó eltérés megszüntetéséről szóló határozat, vagy az egyes, Dániára vonatkozó rendelkezésekről szóló jegyzőkönyvben említettek szerinti, rájuk vonatkozó mentesség megszüntetéséről szóló határozat hatálybalépésének időpontjától kell alkalmazni, illetve ezek hiányában attól az időponttól, amikor hatályba lép az 1024/2013/EU rendelet 7. cikkének (2) bekezdésében említett, a szoros együttműködésről szóló EKB-határozat.

Ez a Megállapodás – a 8. cikkére is figyelemmel – nem lesz alkalmazandó az 1024/2013/EU rendelet 7. cikkének (2) bekezdésében említetteknek megfelelően az EKB-val szoros együttműködést létesítő szerződő felekre attól az időponttól kezdődően, amikor a szóban forgó szoros együttműködés az említett rendelet 7. cikkének (8) bekezdésével összhangban megszűnik.

13. CIKK

Csatlakozás

E Megállapodáshoz csatlakozhat bármely, a szerződő felektől eltérő tagállam. A 8. cikk (1)–(3) bekezdésére is figyelemmel, a csatlakozás a csatlakozási okiratnak a letéteményesnél való letétbe helyezésének időpontjában lép hatályba, mely utóbbi erről tájékoztatja a többi szerződő felet. A szerződő felek általi hitelesítést követően e Megállapodásnak a csatlakozó tagállam azon hivatalos nyelvén készült szövegét, amely egyúttal az Unió intézményeinek hivatalos nyelve, a letéteményes irattárában e Megállapodás hiteles szövegeként letétbe kell helyezni.

14. CIKK

Vitarendezés

(1) Abban az esetben, ha a szerződő felek között az e Megállapodás rendelkezéseinek értelmezésével kapcsolatos vita alakul ki, vagy ha a szerződő felek egyike úgy ítéli meg, hogy a többi szerződő fél valamelyike nem tett eleget az e Megállapodásból eredő kötelezettségeinek, az ügyet a Bíróság elé terjesztheti. A Bíróság által hozott ítélet az eljárásban részt vevő felekre nézve kötelező.

Abban az esetben, ha a Bíróság azt állapítja meg, hogy a szerződő felek egyike nem tett eleget az e Megállapodásból eredő kötelezettségeinek, akkor az érintett szerződő félnek a Bíróság által meghatározott határidőn belül meg kell tennie az ítéletben foglaltaknak való megfeleléshez szükséges intézkedéseket. Abban az esetben, ha az érintett szerződő fél a Bíróság által meghatározott határidőn belül nem teszi meg a jogsértés megszüntetéséhez szükséges intézkedéseket, akkor az ennek a szerződő félnek a területén engedélyezett intézmények vonatkozásában nem lehet igénybe venni az 5. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti, a szerződő felek részalapjainak felhasználására vonatkozó lehetőséget.

(2) Ez a cikk az EUMSZ 273. cikkének értelmében a szerződő felek közötti külön megállapodásnak minősül.

(3) Azon tagállamok, amelyek pénzneme nem az euro, és amelyek nem erősítették meg ezt a Megállapodást, bejelenthetik a letéteményesnek azon szándékukat, hogy részes felei legyenek az e cikk (2) bekezdésében említett külön megállapodásnak a célból, hogy a 15. cikk értelmezésére és végrehajtására vonatkozó bármely vitás ügyet a Bíróság elé terjeszthessenek. A letéteményes tájékoztatja a szerződő feleket az érintett tagállam bejelentéséről, és a tájékoztatást követően az érintett tagállam részes fele lesz az e cikk (2) bekezdésében említett külön megállapodásnak az e bekezdésben leírt célból.

15. CIKK

Kompenzáció

(1) A szerződő felek együttesen felelősséget vállalnak annak a kamatokkal megnövelt összegnek a haladéktalan visszatérítéséért, amelyet az egységes felügyeleti mechanizmusban és az Egységes Szanálási Mechanizmusban részt nem vevő egyes tagállamok (a továbbiakban: a mechanizmusban részt nem vevő tagállamok) saját forrásként fizettek be, és amely az Unió általános költségvetésének az SRM rendelet alapján meglévő hatáskörök uniós intézmények általi gyakorlása vonatkozásában felmerült szerződésen kívüli felelősség és az ahhoz kapcsolódó költségek céljára való igénybevételének felel meg.

(2) Azt az összeget, amelyről úgy tekinthető, hogy a részt nem vevő tagállamok azzal hozzájárultak a szerződésen kívüli felelősséghez és az ahhoz kapcsolódó költségekhez, a részt nem vevő egyes tagállamok bruttó nemzeti jövedelme arányában kell meghatározni, a bruttó nemzeti jövedelem meghatározásához pedig a 2007/436/EK, Euratom tanácsi határozat¹ 2. cikkének (7) bekezdését, vagy bármely erre a jogi aktusra épülő, azt módosító vagy hatályon kívül helyező uniós jogi aktust kell figyelembe venni.

(3) A kompenzáció költségét annak arányában kell megosztani a szerződő felek között, hogy a 2007/436/EK, Euratom tanácsi határozat 2. cikkének (7) bekezdése, vagy bármely erre a jogi aktusra épülő, azt módosító vagy hatályon kívül helyező uniós jogi aktus alapján mekkora azok külön-külön figyelembe vett bruttó nemzeti jövedelmének súlya.

¹ A Tanács 2007/436/EK, Euratom határozata (2007. június 7.) az Európai Közösségek saját forrásainak rendszeréről (HL L 163., 2007.6.23., 17. o.).

(4) A mechanizmusban részt nem vevő tagállamoknak visszafizetendő összeg esetében a visszafizetés napja az a nap, amikor az 1150/2000/EK, Euratom rendelet¹ 9. cikkének (1) bekezdésében vagy bármely erre a jogi aktusra épülő, azt módosító vagy hatályon kívül helyező uniós jogi aktusban említett számlákra rávezetik a szerződésen kívüli felelősség és az ahhoz kapcsolódó költségek rendezése céljából az uniós költségvetésből történő kifizetéseknek megfelelő összegeket, a vonatkozó költségvetés-módosítás elfogadását követően.

A kamatot az Unió saját forrásaira vonatkozó, a késedelmesen rendelkezésre bocsátott összegek után fizetendő kamatra érvényes rendelkezéseknek megfelelően kell kiszámítani. A szóban forgó összegeket az 1150/2000/EK, Euratom rendelet 10. cikke (3) bekezdésének első albekezdésével vagy bármely erre a jogi aktusra épülő, azt módosító vagy hatályon kívül helyező uniós jogi aktussal összhangban meghatározott árfolyamon kell átváltani a nemzeti pénznem és az euro között.

(5) A Bizottság az (1)–(3) bekezdésben meghatározott kritériumoknak megfelelően koordinálja a szerződő felek által végzett visszatérítést. A Bizottság koordinációs szerepe kiterjed a kifizetések alapjának kiszámítására, a szerződő feleknek szóló fizetési felszólítások kiállítására és a kamat kiszámítására.

¹ A Tanács 1150/2000/EK, Euratom rendelete (2000. május 22.) a Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló 2007/436/EK, Euratom határozat végrehajtásáról (HL L 130., 2000.5.31., 1. o.), ideértve annak módosításait is.

16. CIKK

Felülvizsgálat

(1) Legkésőbb két évvel e Megállapodás hatálybalépését követően, valamint ezt követően 18 hónaponként, a Testület értékeli e Megállapodás végrehajtását, és arról jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben különösen azt vizsgálja, hogy megfelelően működik-e az Alap közös felhasználása, valamint azt, hogy az Alap milyen hatást gyakorol a pénzügyi stabilitásra és a belső piacra.

(2) Legkésőbb tíz évvel e Megállapodás hatálybalépését követően, a Testület által az (1) bekezdésnek megfelelően elkészített jelentésben szereplő, e Megállapodás végrehajtásával kapcsolatos tapasztalatok értékelése alapján az EUSZ-nek és az EUMSZ-nek megfelelően meg kell tenni a szükséges lépéseket e Megállapodás tartalmának az Unió jogi keretébe való beillesztése érdekében.

Kelt Brüsszelben, 2014....án/-én egy-egy eredeti példányban bolgár, horvát, spanyol, cseh, dán, német, észt, görög, angol, francia, ír, olasz, lett, litván, magyar, máltai, holland, lengyel, portugál, román, szlovák, szlovén, finn és svéd nyelven; e szövegek mindegyike egyaránt hiteles, és a letéteményes irattárában való letétbe helyezésüket követően azok egy kellően hitelesített példányát a letéteményes továbbítja az egyes szerződő feleknek.

A SZERZŐDŐ FELEKNEK ÉS A KORMÁNYKÖZI KONFERENCIA AZON
MEGFIGYELŐINEK, AMELYEK AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSÁNAK TAGJAI, A
MEGÁLLAPODÁSSAL EGYÜTT LETÉTBE HELYEZENDŐ SZÁNDÉKNYILATKOZATA:

1. sz. nyilatkozat:

A szerződő felek és a kormányközi konferencia azon megfigyelői, amelyek egyúttal az Európai Unió Tanácsának tagjai – teljes körűen tiszteletben tartva az Európai Unió alapját képező szerződések eljárási követelményeit – kinyilvánítják abbéli céljukat és szándékukat, hogy egyéb megállapodás hiányában

- a) az SRM rendelet 4. cikkének (3) bekezdését – az SRM rendelet eredeti elfogadásának időpontja szerinti változatában – ne lehessen hatályon kívül helyezni, illetve módosítani;
- b) a hitelezői feltőkésítési eszközzel kapcsolatos elveket és szabályokat ne lehessen hatályon kívül helyezni vagy úgy módosítani, hogy azok ne legyenek egyenértékűek vagy ne vezessenek legalább ugyanolyan és nem kevésbé szigorú eredményekhez, mint amelyek az SRM rendeletben előírtakból – az SRM rendelet eredeti elfogadásának időpontjában – következnek.

2. sz. nyilatkozat:

Az Egységes Szanálási Alapba befizetendő hozzájárulásoknak az alapba való átutalásáról és közös felhasználásúvá tételéről szóló kormányközi megállapodás aláíró felei kijelentik, hogy törekszenek arra, hogy nemzeti jogi előírásaikkal összhangban időben lezárják a Megállapodás megerősítésének eljárását ahhoz, hogy az Egységes Szanálási Mechanizmus 2016. január 1-jére teljes körűen működőképes legyen.
